

SKAUTSKÝ

TELEGRAM.

Oddílový oběžník č.

1983

VII. ročník

9

Český a slovenský exilový skauting

Oddíl Dr. Vělena Fanderlika

EXILOREE

Odjezd na Exiloree
v pátek 20. května
bude vypadat takto:
z Mainzu odjíždí
autobus od hlavního
nádraží v 15 hodin.

Druhá možnost přistou-
pení bude hlavní ná-
draží Darmstadt. Od-
tamtud odjíždíme v
15.45 /tam přijedou
účastníci z okolí
Darmstadtu a Frankfur-
tu/.

V Darmstadtu bude fun-
govat až do poslední
chvilky „dispečink“ u
Mílků, tel. 06151/316438.

Tam se můžete dozvědět, jestli náhodou nedošlo ke zpoždění a tam také
oznamte své případné malé zpoždění /jinak na nikoho nečekáme - cesta
je dlouhá/.

Zatím nemůžeme přesně říci, kdy se budeme v pondělí 23. května vracet.
Další „dispečink“ bude ten den u Minaříků - tel 06157/6359. Asi od
16 hodin se tam bude možno dozvědět čas příjezdu. První „vykládání“
bude zase u nádraží v Darmstadtu, druhé v Mainzu.

Cena celého podniku - doprava a jídlo - je asi 60 DM. Přesně se to ne-
dá vyčíslit, protože platíme od ujetého kilometru. Ale mělo by to vy-
jít.

Stany berou:

Roli, Honza, Kváka, Alan, Jirka, Kučerovi /2 stany/, Horst,
Chrupa, Bobr, Mišulka, Piha, Panda, Rusalka, Černoch, Gabi

Stany zkontrolujte - jestli nejsou roztrhané, máte-li dost kolíků a
tyček. Do Glattu přijedeme večer a nebude na nic čas.

V dubnu

jsme se konečně dostali ven. Počasí sice nebylo nejlepší, ale nezmokli jsme.

Začali jsme pochodem podle mapy, který se poněkud protáhl. Z odpoledního programu mělo největší úspěch pečení haďů - byli s chutí pojídání polosyroví. Jinak se zpívalo /bídne/, uzlovalo a trochu závodilo. Závěr byl poněkud divoký, protože chyběli rodiče na odvoz, ale nakonec vše šťastně skončilo.

Výsledky družinového bodování:

Žáby 10	Lišky 6,5
Karibú 9	Kobry 4,5

Zvláštní uznání /a politování/ si zaslouží Dlouhán za to, že od svého „manšaftu“ ještě neutekl nebo nebyl odvezen k psychiatrovi. Kroniku píše tentokrát Mišulka.

— X — X — X — X — X — X — X — X — X — X — X —

Loučě

Naše soutěž končí. Zbývá jen vyluštit poslední úkoly a v červnu pak za získané poukázky nakupovat.

V následujícím textu je vaším úkolem doplnit i nebo y. Ale pozor! Jsou v tom skryta jména čtyř měst v Československu, která získáte tímto způsobem: jestliže jste doplnili y, použijete z toho slova 1. písmeno. Když jste doplnili i, vezměte z toho slova písmeno druhé /např. ve slově kř-vý se správně doplní i, do luštění se tedy vez-

me písmeno ř/. Pokud si nevíte rady, naleznete odpověď na některém z 10 Listů do bloku, které jste za poslední dva roky dostali.

„Bříz- se začínají zelenat. Prvním- návštěvník- na nich jsou sov- mláďata, žluv- a čil- datlové. Hladov- jestřábi j-ž unáš- kořist, na kterou se dlouho načekal-.

Blát-vou silnicí mezi buk- nesl- dva krtc- menš- cihl-. Pomohl- jim kluc-, kteří ospal-m tvorečkům přišli na pomoc. Smál- se, až se osik- třásly. Tušil-, že krtkové cel-mi dvěma cihlami toho moc nepostaví.”

Vaším dalším úkolem je vymyslet, jaký nápis by asi mohl být na transparentu, který nese hoch na vedlejším obrázku. Nemělo by to být nic dlouhého.

V minulém Telegramu jsme se zmínili o Ferdovi Mravenci. Během svých dobrodružství se také dostal do zajetí a musel sloužit různým pá-nům. Jednu jeho příhodu si můžete dále přečíst. A jako poslední úkol poslední etapy soutěže najdete v té povídce všechna podstatná jména středního rodu /viz List do bloku č.8/.

Jak Ferda pomáhal lovit

a o zlé slečně nevěstě

Střevlík Masorád byl opravdu jako všichni střevlíci hlavně nočním lovcem. Večer chodíval na čekanou. Na broučky, kteří zapomněli jít spát a dosud se neschovali, na žížaly, na slimáky. Lovil každého, na koho narazil. Připlížil se, skryl se za kamínkem nebo trávou a prásk! Už běžel Ferda pro kořist a nenasytný střevlík jedl a jedl. Pak si na chvilku lehli, střevlík si schrupl a šli lovit znovu. Kdo to neviděl, ten nikdy neuvěří, jaký je střevlík jedlík a co toho za noc sní. Ba i takového slimáka dovedl spořádat dřív, než se rozednilo.

Ferda se měl u střevlíka dobře. Brzy se všemu naučil. Pilně nosil pušku i brašnu a vzorně aportoval. Což o to, chodit pořád na hony, to by se každému líbilo. Při tom se i všelijaké dobrodružství zažije.

Byl by snad u střevlíka zůstal dodnes, kdyby si jednou střevlík nebyl přivedl domů slečnu nevěstu. Už z dálky volal tenkrát na Ferdu: „Hej, vedu ti tvoji novou paní, dnes zůstaneš doma, zítra se žením!“ Ferda tedy zůstal doma a pomáhal dělat pořádek.

Však také měli co uklízet. Ferdu už bolely ruce, paní střevlíkovou hlava. Ale stalo se ještě něco horšího. Paní střevlíková dostala při práci hlad. A to byl konec všeho. Ona totiž musí také tolik jíst jako střevlík. Nejprve se začala olizovat, pak pokukovala mlsně po Ferdovi a nakonec se po něm hnala.

Ferda už nečekal, a honem ke dveřím. Ona hup po Ferdovi. Ferda hup jí pod rukama napravo. Ona za ním napravo a Ferda hup nalevo! Ona nalevo a Ferda hup pod ní a ven. Už viděl, že je zle, a upaloval pryč a pryč, daleko, daleko.

Ještě nikdy žádný mravenec tak rychle neutíkal. Běžel přes kamení, běžel přes trávu – a rup! Tráva se pod ním zlomila. Ferda spadl na zem. „Teď mě chytí,“ řekl si. Ale nechytíla a on utíkal dál. Pak náhle spadla šiška. Málem ho zamáčkla. „Aha, hází za mnou šišky,“ zabědoval. Ale nestalo se mu nic a utíkal dál. Pak vletěl do bláta. „Už mě drží,“ zaječel. Ale nedržela ho paní střevlíková. Držel ho střevlík Masorád a tahal ho za kravatu z bláta ven.

„Štěstí, že jsem šel kolem. Co mi neseš, kamaráde?“ Byl trochu udiven, když mu Ferda, ještě všecek ustrašen, vykládal, že neběží za ním, ale že je doma zle. „Škoda,“ zalitoval. „Škoda, že se s tebou, Ferdo, budu muset rozloučit. Ale zde už zůstat nesmíš. Buď tě sní moje žena, nebo se budeš muset nadosmrti schovávat. Dovedu tě raději ke strýci potápníkovi.“

A vzápětí prodal Ferdu za dvě žabí stehýnka potápníkovi Straširyb-kovi.

TÁBOR: nezapomeňte, že se blíží konec termínu přihlášek! Na opozdilce nebudeme brát zřetel – volná místa obsadíme zájemci z jiných oddílů. Nezapomeňte na kuchařský kurs – zatím ho mají pouze Šamot a Dlouhán – takže na tábor pojedou asi sami?! Máme na prodej /8 DM/ jeden kompletní československý ešus – kdo dřív přijde, ten dřív mele!!!

zatím nezaplatili: Piha, Honza, Alan, Rusalka, Jakub, Chrupa, Kulíšák, Jirka

Byla noc a to se ví,
že řádný skaut už dávno spí.
Jen ti, kdo právě hlídají,
spát při tom ovšem nemají,

což nevadilo Miki Duc,
jež ve chvíli, kdy sletěl Puc,
na mezi spala hlídajíc
a samozřejmě netušíc,

že autor toho výbuchu,
jenž od volantu do vzduchu
ji vyhodil a k zemi snes,
se na zem vrací teprv dnes.

A vůbec: copak Miki Duc
to mohla vědět, že si Puc
chtěl tehdy zahrát na skauta
a na černo vlez do auta?

A tak Miki klidně spala,
o tábor se nestarala,
malou majíc obavu,
že trest ji spadne na hlavu,

když „řach!“ a kokos pěkně zralý
praštil ji doprostřed hlavy,
po něm druhý, třetí, čtvrtý -
spravedlivý trest byl krutý.

Miki ve tmě na obranu
skočila na špatnou stranu,
kde pár metrů pod zemí
teče řeka Zambezi.

Jak vykřikla SOS,
tu po lianě Puci slez
a s pneumatikou - jaký div? -
se k vodě skulil, o chlup dřív,

však Miki ve svém rozletu
se přes něj valí v přemetu,
a nežlí Puci ruku vztáh,
tak hop! a byla ve vlnách.

Skok, a Puci - jaké fraky -
skočil tam za Miki taky,
a že bylo šero jen,
za nohu ji tahal ven.

„Pomoc, lidé, krokodíl!“
a vtom se Puci probudil.

Konec